

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4CoKR/80/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4120212020
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Elena Kúšová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:4120212020.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kúšovej a členiek senátu JUDr. Tatiany Pastierikovej a JUDr. Dany Šiffalovič, v právnej veci žalobcu: F. S. V., J. XX.XX.XXXX, G. N. XXX/XX, XXX XX Y., zast. Advokátska kancelária JUDr. Slávik a partneri, s.r.o. nám. M. R. Štefánika 3, 955 01 Topoľčany, IČO: 36 861 375, proti žalovanej: E. K.Q., J. XX.XX.XXXX, G. N. Č. XXXX/XXX, XXX XX Y., zast. F. F. N., J. XX.XX.XXXX, G. I. Q. XXXX/XX, XXX XX K., o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Nitra č.k. 30Odi/2/2020-409 zo dňa 26. apríla 2023, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Nitra č.k. 30Odi/2/2020-409 zo dňa 26. apríla 2023 potvrdzuje.

Žalobca má proti žalovanej nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej aj „súd“), prvým výrokom zrušil oddĺženie dlžníčky E. K., J. XX.XX.XXXX, G. N. XXXX/XXX, XXX XX Y., ktorá bola oddĺžená rozhodnutím Okresného súdu Nitra č. 30OdK/35/2020-22 zo dňa 07.02.2020, pre nepoctivý zámer. Druhým výrokom priznal žalobcovi proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Rozhodnutie právne posúdil s poukazom na ust. § 137 písm. d), § 149, § 150, § 151, § 154, § 155, § 185, § 187, § 188 ods. 1, § 191 ods. 1, § 204, § 205, § 215, § 255 ods. 1 § 262 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 3 ods. 1 a 2, § 166 ods. 1, § 166a, § 166b, § 166e ods. 1 a 2, § 166f ods. 1 a 4, § 166g ods. 1, 2 3 a 5, § 167q ods. 1, § 167r ods. 2 a 4 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZKR“).

2. V rozhodnutí uviedol, že súdu bol dňa 30.10.2020 doručený návrh, ktorým sa žalobca ako veriteľ domáhal zrušenia oddĺženia žalovanej pre nepoctivý zámer. Žalovaná bola oddĺžená konkurzom - uznesením Okresného súdu Nitra č.k. 30OdK/35/2020 zo dňa 07.02.2020. V žalobe uviedol, že bol účastníkom konkurzného konania ako veriteľ žalovanej a prihlásil si svoju pohľadávku v celkovej výške 13.119,86 EUR. Majetok zahrnutý do konkurznej podstaty je, podľa jeho argumentácie, tvorený výlučne pohľadávkami dlžníka v zložení: 1. pohľadávka ARTTEP STAV a.s. v celkovej výške 20.211,04 EUR, 2. pohľadávka D. K. v celkovej výške 7.791,61 EUR a 3. pohľadávka: N. v celkovej výške 74.752,71 EUR. K pohľadávke voči ARTTEP STAV a.s. žalobca uviedol, že takýto subjekt neexistuje. V správcovskom spise sa nachádzal rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 66Cbi/19/20, ktorým súd v incidenčnom spore určil, že pohľadávka žalobcov S. K. a E. K. (žalovanej) je v konkurznom konaní 2K 66/93 zistená, žalovaným však bol správca úpadcu ARTTEP a.s. (nie ARTTEP STAV a.s.). Správca v tomto konkurze

z dôvodu úspešnej vylučovacej žaloby zo strany štátu prišiel o všetok majetok patriaci do konkurznej podstaty, žalobca preto dôvodil, že nie je ani teoretická šanca na akékoľvek uspokojenie. K pohľadávke D. K. žalobca uviedol, že v zozname majetku je uvedené meno dlžníka, ako právny dôvod vzniku tejto pohľadávky je uvedená pôžička, avšak bez podloženia listinami svedčiacimi o pravdivosti uvedeného tvrdenia. K pohľadávke N. nie je uvedené ani krstné meno dlžníčky a ako právny vznik pohľadávky je uvedené, že by sa malo jednať o nezákonné obohatenie. K pohľadávke neboli priložené žiadne podklady. Žalobca má na základe uvedených skutočností za to, že uvedením dubióznych pohľadávok je konanie žalovanej v rozpore s podstatou konkurzu formou oddĺženia a že zo strany žalovanej išlo o obchádzanie zmyslu oddĺženia.

3. Žalobca podal návrh na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer dňa 30.10.2020, pričom uznesenie Okresného súdu Nitra sp. zn. 30OdK/35/2020-22 zo dňa 07.02.2020 nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 15.02.2020. Z uvedeného mal súd za preukázané, že žalobcom podaný návrh bol podaný v lehote šiestich (6) rokov od vyhlásenia konkurzu tak, ako to ustanovuje § 166f ods. 1 ZKR.

4. Základným predpokladom toho, aby súd mohol žalobe vyhovieť je preukázanie vecnej legitímácie žalobcu. Žalobca odôvodnil svoju aktívnu vecnú legitímáciu skutočnosťou, že je veriteľom žalovanej, keď si prihlásil svoju pohľadávku voči nej v celkovej výške 13.119,86 EUR do konkurzu vedeného na majetok žalovanej. Aktívnu vecnú legitímáciu namietala žalovaná v priebehu súdneho konania jednak z dôvodu, že podľa jej názoru žalobca nepreukázal existenciu dlhu žalovanej voči nemu a zároveň vo vzťahu k pohľadávke, ktorú označil žalobca, vzniesla námietku premičania.

5. Súd vyžiadal od správcu konkurznej podstaty žalovanej (na č.l. 113) správcofský spis (na č.l. 116 - 313), z ktorého vyplynulo, že žalobca si svoju pohľadávku voči žalovanej riadne a včas prihlásil do konkurzu (na č.l. 145 - 146), túto riadne podložil dokladmi - zmluvou o pôžičke, platobným rozkazom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 8RO/52/2007 zo dňa 26.02.2007 (na č.l. 146) a zároveň bolo preukázané, že správca konkurznej podstaty zapísal žalobcovu pohľadávku do zoznamu pohľadávok, žalobcovi o tom vydal potvrdenie (na č.l. 145), pričom pohľadávka nebola popretá. Z uvedeného vyplynulo, že žalobca disponuje pohľadávkou v zmysle ust. §166a ZKR, ktorá bola oddĺžením žalovanej dotknutá, a žalobcovi tak svedčí aktívna vecná legitímácia v zmysle § 166f ods. 1 ZKR. Súd prvej inštancie preto dospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o zrušenie oddĺženia podľa § 166f ZKR, keďže žalobca je veriteľ, ktorý bol dotknutý oddĺžením a návrh bol podaný v lehote šiestich rokov od vyhlásenia konkurzu.

6. Ďalším predpokladom úspešnosti návrhu na zrušenie oddĺženia je preukázanie nepoctivého zámeru žalovanej pri oddĺžení, pričom dôkazné bremeno spočíva na žalobcovi - veriteľovi. Prvým dôvodom, pre ktorý žalobca navrhol zrušenie oddĺženia je skutočnosť, že žalovaná v zozname majetku ani na dopyt správcu neuviedla časť svojho majetku, aj keď o ňom vedela alebo s prihliadnutím na okolnosti musela vedieť, pričom na majetok nepatnej hodnoty sa neprihliada [§ 166g ods. 2 písm. a) ZKR]. Súd vo vzťahu k tejto skutkovej podstate dospel k záveru, že táto nebola zo strany žalovanej naplnená. Žalobca v konaní nepreukázal, že by žalovaná disponovala majetkom alebo jeho časťou, ktorú by v zozname majetku, alebo ani na dopyt správcu neuviedla. Druhým a tretím dôvodom, pre ktorý žalobca navrhol zrušenie oddĺženia žalovanej boli skutočnosti, že žalovaná v návrhu alebo v prílohe návrhu, alebo na dopyt správcu uviedla nepravdivú dôležitú informáciu alebo neuviedla dôležitú informáciu, aj keď vedela alebo s prihliadnutím na okolnosti musela vedieť, že ide o dôležitú informáciu [§ 166g ods. 2 písm. c) ZKR], a že bez vážneho dôvodu neposkytla správcovi potrebnú súčinnosť, ktorú možno od nej spravodlivo vyžadovať [§ 166g ods. 2 písm. d) ZKR]. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalovaná naplnila vyššie uvedené skutkové podstaty nepoctivého zámeru. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalovaná pri pohľadávke N., aj keď disponovala dokladmi k tejto pohľadávke, správcovi ani na opakované výzvy neuviedla dôležitú informáciu, predmetom ktorej by bola identifikácia predmetnej pohľadávky tak, aby sa mohol správca pohľadávku riadne, v zmysle ustanovení ZKR, pokúsiť vymôcť a naplniť tak účel oddĺženia stanovený zákonom (čo najvyššie pomerné uspokojenie veriteľov žalovanej). Z vyjadrenia správcu konkurznej podstaty (na č.l. 115) vyplynulo, že žalovaná doložila správcovi až na opakované výzvy k tejto pohľadávke podklady dňa 16.02.2021, resp. v čase odsúhlasovania zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorá bola uzatvorená medzi správcom konkurznej podstaty a synom žalovanej ako oprávnenou osobou, t.j. až 12 mesiacov od vyhlásenia konkurzu. Z vykonaného dokazovania zároveň vyplynulo, že žalovaná pri pohľadávke D. K., aj keď disponovala dokladmi k tejto pohľadávke, správcovi ani na opakované výzvy neuviedla dôležitú

informáciu, predmetom ktorej by bola identifikácia pohľadávky tak, aby sa mohol správca pohľadávku riadne v zmysle ustanovení ZKR pokúsiť vymôcť a naplniť tak účel oddĺženia stanovený zákonom (čo najvyššie pomerné uspokojenie veriteľov žalovanej). Z vyjadrenia správcu konkurznej podstaty (na č.l. 115) vyplynulo, že žalovaná riadne doložila správcovi na opakované výzvy k tejto pohľadávke podklady až dňa 08.10.2020 (po takmer 8mich mesiacoch od vyhlásenia konkurzu).

7. Súd zároveň pri skúmaní poctivého zámeru žalovanej prihliadol aj na vyjadrenia samotnej žalovanej, ktorá uviedla, že sa snažila vylúčiť z konkurznej podstaty jediné dve vymožitelné pohľadávky, a to jednak z dôvodu, že podľa jej názoru sa malo jednať o pohľadávky súkromného charakteru a zároveň by ponechaním dvoch pohľadávok v konkurznej podstate poškodila samu seba. Zároveň uviedla, že po konzultácii so správcom (bez konkretizácie osoby správcu) vyňala pohľadávky tak, že ich "presunula" na inú osobu (na základe zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej medzi správcom konkurznej podstaty a synom žalovanej), následne ju získala späť (na základe zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej medzi synom žalovanej a žalovanou) za 30 EUR a následne pohľadávku začala opätovne vymáhať prostredníctvom exekúcie, o čom sama poskytla súdu dôkazy (na č.l. 99 - 100, 101 - 102 a 348 - 367). Súd pri vyhodnocovaní poctivého zámeru žalovanej prihliadal prísnejšie na okolnosti ovplyvňujúce poctivý zámer žalovanej, vzhľadom na tú skutočnosť, že menovaná má skúsenosti s podnikaním.

8. Súd prvej inštancie tak dospel k záveru, že žalovaná oneskorene, až po opakovaných výzvach správcu tomuto doručila podklady k jednotlivým pohľadávkam (k jednej pohľadávke doručila podklady až po 8mich mesiacoch od vyhlásenia konkurzu a k druhej pohľadávke až po 12tich mesiacoch od vyhlásenia konkurzu). Žalovaná uvedeným konaním zároveň neposkytla správcovi potrebnú súčinnosť, ktorú bolo možné od nej požadovať.

9. Keďže súd dospel k záveru, že boli naplnené dve skutkové podstaty nepoctivého zámeru zo strany žalovanej, v zmysle § 166g ods. 2 ZKR, rozhodol o zrušení jej oddĺženia.

10. K uplatnenej námietke premlčania zo strany žalovanej súd v bodoch 58. a 59. odôvodnenia svojho rozhodnutia uviedol, že veriteľom oprávneným domáhať sa zrušenia oddĺženia pre nepoctivý zámer dlžníka je každý veriteľ, ktorého pohľadávka sa v dôsledku oddĺženia stala voči dlžníkovi nevyhmáhatelnou, resp. ktorého pohľadávka je dotknutou pohľadávkou. Súd vyhodnotil námietku premlčania pohľadávky uplatnenú žalovanou za neopodstatnenú z dôvodu, že žalobca jednak preukázal, že je veriteľom dotknutým oddĺžením žalovanej a tiež, že v prípade nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu o zrušení oddĺženia pre nepoctivý zámer premlčacia doba pohľadávky žalobcu neuplynie skôr ako 10 rokov od zrušenia oddĺženia.

11. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP, podľa zásady úspešnosti v spore. Keďže žalobca bol úspešný v celom rozsahu, súd mu priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

12. Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná, ktorá uviedla, že správca nikdy neuviedol, že zo strany žalovanej došlo k nepoctivému zámeru. Namietala, že súd nepredvolal správcu, aby sa vyjadril k žalobe, mala za to, že konkurz prebehol riadne a v súlade so zákonom. Odvolateľka zastáva názor, že žalobca nezdôvodnil, čím sa žalovaná dopustila v oddĺžení nepoctivého zámeru.

Uviedla, že pohľadávka žalobcu bola už dňa 15.03.2017 premlčaná z dôvodu, že od nadobudnutia právoplatnosti platobného rozkazu zo dňa 15.03.2017, ktorý predstavoval právny titul, z ktorého si žalobca odvodzoval postavenie veriteľa žalovanej, uplynulo 10 rokov. Zdôraznila, že exekúcia skončila neúspešne dňa 28.01.2020, teda ešte pred vyhlásením konkurzu na žalovanú.

Poukázala na skutočnosť že žalobca nedoložil k návrhu žiadne listinné dôkazy, ktoré by ho oprávňovali o predmetom konkurze rozhodovať a konať. Namietala, že žalobca nie je oprávnený zasahovať do pohľadávok - K.Ď., M., N., keďže k nim nemá právny vzťah. Vytýkala rozhodnutiu, že súd prvej inštancie na uvedené nedostatky neprihliadal. Z tohto konania je možné usúdiť, že súd nekonal spravodlivo a bol zaujatý.

Ďalej namietala, že si na súde uplatnila námietku premlčania, s ktorou sa súd nezaoberal a nerešpektoval jej požiadavku, aby žalobca predložil súdu doklady o tom, že je oprávneným veriteľom. Zopakovala, že žalobca nemal žiadny právny vzťah k pohľadávke N., pretože nebol účastníkom konania 1T/17/2010, vedeného na Okresnom súde Topoľčany. Rovnako tak nemal žiadny právny vzťah k pohľadávkam K. a M.. Pochybenie súdu videla v tom, že si tieto skutočnosti nepreveril.

Poukázala na oznam v Obchodnom vestníku o skončení konkurzu vedeného na jej osobu a má za to, že súd v tomto konaní prekročil svoju právomoc, keď zrušil rozhodnutie správcu, pričom zastáva názor, že odvolaním napadnuté rozhodnutie má rovnakú právnu silu ako oznam správcu o skončení konkurzu a súd môže zmeniť len vlastné rozhodnutie.

Keďže súd prvej inštancie nevyhovel jej návrhu na autoremedúru rozsudku a jeho opravu v tom zmysle, že žalobu zamietne, vec plánuje postúpiť súdnej rade a ďalším patričným orgánom a inštitúciám.

13. K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že rozsudok považuje za vecne správny a navrhuje ho potvrdiť a zaviazat' žalovanú na náhradu trov odvolacieho konania. Zhrnul, že odvolanie žalovanej je sumárom dôvodov, ktoré boli vznesené v rámci jej obrany v konaní pred súdom prvej inštancie, na ktoré už reagoval počas konania. Doplnil, že súd sa s touto obranou žalovanej vysporiadal v odôvodnení svojho rozsudku v bodoch 51. až 67. odôvodnenia.

14. K pohľadávkam - K., M. a N. - uviedol, že žalovaná deklarovala iba meno a priezvisko svojho dlžníka (aj to iba u K.), bez akýchkoľvek bližších údajov, chýbali podklady o právnom titule pohľadávok, nedoložila žiadne listiny, ktoré by svedčili o pravdivosti týchto tvrdení, dobe vzniku pohľadávok, nedali sa nijako stotožniť, posúdiť, či nie sú premlčané; u pohľadávky N. nebolo uvedené ani jej krstné meno. Poukázal na skutočnosť, že správca žalovanú opakovane vyzval na doloženie týchto údajov o pohľadávkach, napriek tomu sa tak nestalo, resp. žalovaná dokladala listiny, ktoré s pohľadávkami nesúviseli. V tomto smere žalobca poukázal na správu o priebehu konkurzu a komunikácie zo žalovanou, ktorú správca doložil do spisu na výzvu súdu. Nahliadnutím do spisu dňa 01.10.2020 zistil, že v ňom neboli doložené doklady ohľadom druhej a tretej pohľadávky, a na jeho otázky ohľadom identifikácie pohľadávok správca potvrdil, že viackrát vyzval žalovanú, aby podklady doložila, avšak tak neurobila. Žalobca zastáva názor, že takýto postup žalovanej nebol náhodný. Nasvedčuje tomu aj ďalší postup v konkurze, keď žalovaná doložila podklady k druhej pohľadávke až v októbri 2020 a u tretej pohľadávky až po ukončení tretieho kola predaja.

15. Pohľadávku N. považuje za najdôležitejšiu z hľadiska jej výšky, zabezpečenia a jej reálnej dobytosti. Zdôraznil, že žalovaná neposkytovala správcovi súčinnosť v oblasti identifikovania jej aktív podliehajúcich speňaženiu, dokonca správcovi uviedla, že tieto pohľadávky nepatria do konkurznej podstaty a mali by byť z nej vyradené. Konečný dôsledok je ten, že pohľadávky boli vykúpené z podstaty a následne skončili späť u žalovanej, čo je zrejme z jej reakcie v konaní a doložených dokladov. Žalobca kvalifikuje tento postup žalovanej ako úmyselný, s cieľom marit' záujem prípadných uchádzačov o postúpenie a minimalizovat' riziko, že by sa pohľadávky postúpili za sumu už neúnosnú pre vykúpenie z podstaty. Zdôraznil, že žalovaná vo svojom návrhu na vyhlásenie konkurzu, a aj neskôr na výzvy správcu, neuviedla dôležitú informáciu, aj keď vedela alebo s prihliadnutím na okolnosti musela vedieť, že ide o dôležitú informáciu a bez vážneho dôvodu neposkytla správcovi potrebnú súčinnosť, ktorú možno od nej spravodlivo požadovat'. Stotožňuje sa so záverom súdu prvej inštancie, že žalovaná naplnila skutkovú podstatu nepoctivého zámeru podľa § 166g ods. 2 písm. c) v spojení s § 166g ods. 2 písm. d) ZKR.

16. Zastáva názor, že skutočnosti odôvodňujúce záver o nepoctivom zámere u dlžníka, sú správne, s poukazom na ust. § 166g ods. 3 ZKR posudzoval prísnejšie vzhľadom na to, že žalovaná má skúsenosti s podnikaním, podnikala ako fyzická osoba a tiež bola konateľkou a spoločníčkou obchodnej spoločnosti založenej na podnikanie.

17. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal vec v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s ust. § 219 ods. 3 CSP oznámený na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Bratislave. Po oboznámení sa s obsahom spisu, procesným postupom súdu prvej inštancie, dôvodmi odvolania žalovanej a vyjadrením žalobcu odvolací súd dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

18. Podľa § 3 ods. 1 ZKR dlžník je v úpadku, ak je platobne neschopný alebo predĺžený. Ak dlžník podá návrh na vyhlásenie konkurzu, predpokladá sa, že je v úpadku.

19. Podľa § 3 ods. 2 ZKR právnická osoba je platobne neschopná, ak nie je schopná plniť 30 dní po lehote splatnosti aspoň dva peňažné záväzky viac ako jednému veriteľovi. Za jednu pohľadávku pri posudzovaní platobnej schopnosti dlžníka sa považujú všetky pohľadávky, ktoré počas 90 dní pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu pôvodne patrili len jednému veriteľovi. Fyzická osoba je platobne neschopná, ak nie je schopná plniť 180 dní po lehote splatnosti aspoň jeden peňažný záväzok. Ak peňažnú pohľadávku nemožno voči dlžníkovi vymôcť exekúciou alebo ak dlžník nesplnil povinnosť uloženú mu výzvou podľa § 19 ods. 1 písm. a), predpokladá sa, že je platobne neschopný.

20. Podľa § 166f ods. 1 ZKR veriteľ, ktorý bol dotknutý oddĺžením, má právo domáhať sa zrušenia oddĺženia návrhom na zrušenie oddĺženia podaným voči dlžníkovi alebo jeho dedičom do šiestich rokov od vyhlásenia konkurzu alebo určenia splátkového kalendára na súde, ktorý rozhodol o oddĺžení, ak preukáže, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer. Ak je takýchto návrhov viac, súd ich spojí na spoločné konanie. Vo veci samej rozhoduje súd rozsudkom.

21. Podľa § 166g ods. 1 ZKR dlžník má poctivý zámer, ak z jeho správania po podaní návrhu možno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností, najmä ak poskytoval správcovi a veriteľom potrebnú súčinnosť, vynaložil snahu získať zamestnanie, zamestnal sa alebo si zabezpečil iný zdroj príjmov, v prípade nie nepatrného dedenia, daru alebo výhry zo stávky alebo hry ponúkol aspoň polovicu takéhoto zdroja dobrovoľne veriteľom na uspokojenie nevymáhateľného dlhu, prípadne vynaložil snahu o zaradenie sa do spoločnosti alebo sa do spoločnosti opätovne zaradil.

22. Podľa § 166g ods. 2 ZKR dlžník nemá poctivý zámer najmä, ak

- a) v zozname majetku ani na dopyt správcu neuviedol časť svojho majetku, aj keď o ňom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť; na majetok nepatrné hodnoty sa neprihliada,
- b) v zozname veriteľov ani na dopyt správcu neuviedol veriteľa fyzickú osobu, v čoho dôsledku veriteľ neprihlásil svoju pohľadávku, aj keď o ňom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť; na drobných veriteľov sa neprihliada,
- c) v návrhu alebo v prílohe návrhu alebo na dopyt správcu uviedol nepravdivú dôležitú informáciu alebo neuviedol dôležitú informáciu, aj keď vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, že ide o dôležitú informáciu,
- d) bez vážneho dôvodu neposkytol správcovi potrebnú súčinnosť, ktorú možno od neho spravodlivo vyžadovať,
- e) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že sa úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh,
- f) v čase podania návrhu dlžník nebol platobne neschopný, aj keď o tom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť,
- g) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že pri preberaní záväzkov sa spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom,
- h) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa,
- i) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní súdom určený splátkový kalendár,
- j) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní výživné pre dieťa, na ktoré vznikol nárok po rozhodujúcom dni; tohto dôvodu sa môže dovolávať iba dieťa alebo zákonný zástupca dieťaťa,
- k) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní povinnosť vrátiť Centru právnej pomoci hodnotu poskytnutého preddavku na úhradu paušálnej odmeny správcu; tohto dôvodu sa môže dovolávať iba Centrum právnej pomoci,
- l) dlžník sa domáhal zbavenia dlhov napriek tomu, že na území Slovenskej republiky nemal v čase podania návrhu centrum hlavných záujmov.

23. Podľa § 166g ods. 3 ZKR súd prihliada prísnejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u dlžníka, ktorý v minulosti mal alebo stále má významnejší majetok, má skúsenosti s podnikaním, pôsobí alebo pôsobil ako vedúci zamestnanec alebo pôsobí alebo pôsobil v orgánoch právnickej osoby alebo má iné osobitné životné skúsenosti.

24. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

25. Odvolací súd sa v zmysle § 387 ods. 2 CSP v celom rozsahu stotožňuje so zisteným skutkovým stavom a právnym posúdením veci súdom prvej inštancie. Konajúci súd sa vo svojom rozsudku vysporiadal so všetkými argumentmi žalovanej, správne vyhodnotil vykonané dôkazy, preto na správnosť dôvodov uvedených v rozsudku odvolací súd v celom rozsahu odkazuje.

26. Odvolací súd zaujal stanovisko len k tým dôvodom odvolania, ktoré majú vplyv na rozhodnutie vo veci.

27. Ako základ svojej argumentácie prezentovanej v odvolaní žalovaná uviedla, že veriteľ F. S. V. nedoložil oprávnenie na vystupovanie v konkurze ako jej veriteľ, pričom zastáva názor, že tento veriteľ nebol oprávnený zasahovať do pohľadávok K., M. a N.. Vzhľadom na skutočnosť, že súd konal s veriteľom a žalobe vyhovel, je možné usudzovať, že súd nekonal spravodlivo a bol zaujatý.

27.1. Odvolací súd považuje za preukázané, že žalovaný odôvodnil svoju aktívnu vecnú legitimáciu skutočnosťou, že je veriteľom žalovanej a prihlásil si pohľadávku voči nej vo výške 13.119,86 EUR do konkurzu vedeného na jej majetok. Odvolací súd v tejto súvislosti pripomína, že aktívne vecne legitimovaným na podanie žaloby o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer nie je akýkoľvek veriteľ disponujúci pohľadávkou proti dlžníkovi, ale len veriteľ, ktorého pohľadávka sa stala nevyhmáhatelnou v dôsledku oddĺženia, pretože tento veriteľ bol oddĺžením dotknutý. Odvolací súd považuje za správny postup súdu prvej inštancie, ktorý si vyžiadal správcovský spis od správcu žalovanej, z ktorého mal preukázané, že žalobca si pohľadávku voči žalovanej uplatnil riadne a podložil ju dokladmi. Z čísla listu 145 súdneho spisu vyplýva, že správca žalovanej zapísal žalobcovu pohľadávku do zoznamu pohľadávok, o čom bolo žalobcovi vydané potvrdenie. Pohľadávka žalobcu bola uznaná.

27.2. Z uvedeného je preto možné jednoznačne ustáliť, že odvolacia námietka, spočívajúca v tvrdení žalovanej, že žalobca nie je jej veriteľ, preto nedisponuje aktívnou vecnou legitimáciou v tomto konaní, neobstojí. Súd prvej inštancie dospel k správne záveru, že žalobca je veriteľom, ktorý bol dotknutý oddĺžením a jeho návrh bol podaný v lehote šiestich rokov od vyhlásenia konkurzu. Nemenej dôležitá skutočnosť je, že samotná žalovaná označila žalobcu za svojho veriteľa v zozname veriteľov, ktorý predstavuje prílohu návrhu na vyhlásenie konkurzu.

28. Žalovaná ďalej namietala, že pohľadávka žalobcu, ktorú si uplatnil v konkurze na majetok žalovanej, je premlčaná. Odvolací súd, v zhode s názorom súdu prvej inštancie, považuje túto odvolaciu námietku za neopodstatnenú. Žalobca v konaní preukázal, že je veriteľom dotknutým oddĺžením žalovanej a zároveň, v prípade nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu o zrušení oddĺženia pre nepoctivý zámer, premlčacia doba neuplynie skôr ako 10 rokov od zrušenia oddĺženia. Odvolací súd rovnako tak zastáva názor, že nie je správny výpočet 10-ročnej premlčacej lehoty zo strany žalovanej, pretože žalovaná počítala 10 rokov od právoplatnosti platobného rozkazu, pričom zrejme opomenula, že v predmetnej veci bola začatá exekúcia, v dôsledku ktorej premlčacia lehota neplynula. Zo spisového materiálu je zrejme, že pohľadávka žalobcu bola v konkurze na majetok žalovanej riadne prihlásená a uznaná. Odvolací súd považuje za potrebné doplniť, že skutočnosť, že exekúcia bola neúspešná, je pre posudzovanie plynutia lehôt v prejednávanej veci irelevantná.

29. Odvolací súd považuje postup súdu prvej inštancie za vecne správny, keď tento po vykonanom dokazovaní konštatoval, že žalovaná oneskorene a až po opakovaných výzvach správcu doručila podklady k jednotlivým pohľadávkam. Odvolací súd dospel k rovnakému záveru, že žalovaná neposkytla správcovi potrebnú súčinnosť, keď k jednej pohľadávkou doručila podklady až 8 mesiacov od vyhlásenia konkurzu a k druhej až 12 mesiacov od vyhlásenia konkurzu [§ 166g ods. 2 písm. c) a d) ZKR], ako konajúci súd podrobne odôvodnil vo svojom rozhodnutí.

29.1. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že účelom oddĺženia je zbaviť dlžníka, ktorý je fyzickou osobou jeho dlhov, aby ho dlhy neuspokojené v konkurze neprenasledovali po celý zvyšok jeho života, aby tieto dlhy negenerovali ďalší jeho úpadok a aby sa po stránke hospodárskeho zabezpečenia svojej ďalšej existencie mohol opätovne postaviť na vlastné nohy (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 10. januára 2017 sp. zn. III. ÚS 570/2016). Nakoľko proces oddĺženia vedie k tomu, že dlžníkovi sú za určitých podmienok „odpustené“ jeho dlhy, čím dochádza k prelomeniu zásady pacta sunt servanda a k zrušeniu jeho zmluvných povinností voči veriteľom i proti ich vôli, mala by byť právna úprava mechanizmu oddĺženia nepochybne založená na korelácii medzi kľúčovými súkromnoprávnymi zásadami (pacta sunt

servanda), základnými princípmi (napr. princíp právnej istoty, princíp právneho štátu, princíp ochrany legálne nadobudnutých práv) a právami veriteľa (právo vlastníť majetok) na jednej strane a snahou umožniť predĺženému dlžníkovi „začať znovu od začiatku“ na strane druhej.

30. Odvolací súd dopĺňa, že preukazovanie poctivého zámeru žalovanej odkazom na jej spoluprácu so správcom je v prejednávanej veci irelevantné, pretože uvedené predstavuje jednu z naplnenia formálnych podmienok pre vyhlásenie konkurzu. Žalovaná si bola vedomá aj toho, že v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu nevlastnila majetok väčšej hodnoty, a to ani v období troch rokov pred podaním tohto návrhu. Bez právneho významu je obrana žalovanej, že správca neuviedol, že z jej strany došlo k nepoctivému zámeru pri oddĺžení.

31. Účelom inštitútu oddĺženia v žiadnom prípade nie je, ani nemôže byť, nedôvodná ochrana dlžníka pred jeho veriteľmi. Zákonodarcia dlžníkovi týmto inštitútom neposkytuje možnosť zbaviť sa dlhov na úkor veriteľov. Naopak, účelom oddĺženia je dosiahnutie maximálnej možnej ochrany práv dlžníka na „slušný život“ a práva veriteľov na úhradu ich pohľadávok za situácie, keď dlžník pre mimoriadne nepriaznivú životnú a finančnú situáciu nie je schopný splácať svoje dlhy (spravidla voči viacerým) veriteľom a táto situácia má priamy a negatívny dopad na jeho osobný život, prípadne život jeho rodiny, ako aj na zabezpečovanie základných životných potrieb pre seba, prípadne svoju rodinu (osoby odkázané na jeho výživu a starostlivosť). Výlučne za týmto účelom zákon dlžníkovi umožňuje odpustenie zvyšku dlhov, ktoré nebude možné uspokojiť z jeho majetku. Dlžníkovi však v ust. § 166g ZKR od počiatku ukladá povinnosť cítiť si zásadu „pacta sunt servanda“ (dohody/dlhy sa majú plniť), čo znamená povinnosť vynaložiť úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností.

32. Vzhľadom na vyššie uvedené dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, preto ho podľa § 387 CSP potvrdil.

33. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP v nadväznosti na § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že ich priznal žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní plne úspešný voči žalovanej, keď trovy odvolacieho konania žalobcovi nepochybne vznikli.

34. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).